

<p>De jury bestaat deze maand uit deze leden van Transijssel.</p>	<p>Annet Herkert Angel Pinxten Melanie vd Linden</p>	<p>Roely van Slochteren Cora Sens Wim Geerts</p>
	<p>Plaats 2 fotograaf Theo Hoofwijk</p> <p>Straatfotografie met een meisje die op haar telefoon kijkt en ondertussen ook muziek luistert of misschien een filmpje bekijkt. Het is mooi gefotografeerd met een onscherpe achtergrond, waar je vaag een stadsbeeld ziet. De hoofdpersoon staat centraal in beeld, het is een kleurig geheel. Je ziet vaker foto's van mensen die op hun mobiel kijken, maar deze is toch even anders omdat ze zo geïsoleerd is van haar omgeving, letterlijk maar ook figuurlijk. Het fietsstuur is een leuk extraatje in het best wel aantrekkelijke beeld.</p> <p>Deze straatfoto laat een jongedame zien die helemaal opgaat in hetgeen ze op haar telefoon ziet en daarbij hoort. Dit is een actueel straatbeeld, als we om ons heen kijken zien we veel van dit soort momenten. Wat deze foto sterk maakt is de kleurstelling; haarkleur van het meisje, haar mouwen, de telefoon, deze passen bij elkaar. De kleur van het fietsstuur pakt de achtergrond er juist weer bij.</p> <p>De altijd belangrijke telefoon. In haar eigen bubbel staat zij in de stad. Niets krijgt ze er van mee. Het lijkt geen vrolijk bericht dat ze leest en waarvoor ze van haar gele step is gestapt. Mooie scherpte en scherptediepte die haar bubbel versterkt.</p> <p>Wellicht toeval, maar de fotograaf heeft er oog voor. Een situatie in het straatbeeld dat het verhaal laat zien van 'aandacht'. Mooi door het goed gekozen scherp tegen onscherp. Sterke compositie. perfecte beheersing van de cameratechniek.</p> <p>Straatbeeld, met meisje vol aandacht op haar mobieltje. Mooi scherp op de voorgrond, rest wazig beeld. Eigentijds tafereeltje, goed in beeld gebracht.</p>	
	<p>Plaats 3 fotograaf René Pors</p> <p>Rauw, desolaat, deprimerend, allemaal termen die bij deze foto horen. Het is een krachtig zwartwit portret in een urban, verlaten omgeving. De hoofdpersoon staat als silhouet in de deuropening, dat versterkt enorm de sfeer. Je vraagt je af, wat doet die persoon daar in deze omgeving met een industrieel oud randje?</p> <p>In deze zwart-wit foto is gespeeld met de scherpte-diepte. De persoon op de achtergrond is aanwezig, maar niet scherp in beeld gebracht. De scherpte zit in de plas water en de weerspiegeling daarin op de voorgrond. Het is mooi dat de spijlen van de ramen juist in die plas goed te zien zijn. Ik vind het wel jammer dat de fotograaf de horizon niet recht heeft gezet. De gebouwen achter de persoon staan duidelijk scheef en als dit recht zou staan zou dit niets van de sfeer van de foto af halen.</p>	

	<p>Een mysterieus beeld. Wat doet deze persoon op deze donkere en schijnbaar verlaten plek? Valt er iets te verbergen? Het licht valt prachtig door de ramen en geeft een mooie reflectie in de waterplas.</p> <p>Een prachtige en krachtige foto. tegelijk roept het verhaal hier iets op. Waar is de schaduw van de figuur? Mooie vervreemding die door het prima gebruik van zwart-wit alleen nog maar aan zeggingskracht wint.</p> <p>Interessant beeld in zwart/wit met spiegeling. Geeft een beetje unheimisch gevoel door duister en wazig figuur. Mooie scherpte/diepte werking. Compositie is sterk. Kijker wordt het beeld ingezogen en blijft vervolgens met vraagtekens achter.</p>
	<p>Plaats 4 fotograaf Fred Bervoets</p> <p>Bij de eerste blik krijg je het gevoel of je naar een toneelstuk kijkt, de man naar wiens portret we kijken heeft een vreemd, middeleeuws hoofdbedekking op. hij heeft een intense blik en is goed getroffen textuur van de huid en baard zijn haast tastbaar.</p> <p>Deze portretfoto in zwart-wit laat een oudere man zien. De man maakt geen contact met de fotograaf, lijkt verzonken in zijn eigen gedachten. Zijn kleding is niet alledaags te noemen, het lijkt op hetgeen lang geleden werd gedragen. Is hij figurant in een toneelstuk? In die zin ben ik wel een beetje op zoek naar de context van de kleding en het portret. Was dat mutsje nodig om een mooie foto van deze man te maken, voegt het iets toe?</p> <p>Wie is deze man met zijn doorleefde hoofd, die ons argwanend aankijkt. Is het een zeeman, getekend door weer en wind op de woeste zee? In elk geval geen binnenzitter. Waarom heeft hij dat mutsje op. Jammer dat ik hier geen context zie om de man te kunnen plaatsen.</p> <p>Portret in zwart-wit met mooie aandacht voor structuren en tonen. Aandacht vragend beeld dat door de kijkrichting een extra krachtige boost krijgt. Een fijn geslaagd beeld en prettig om naar te kijken.</p> <p>Scherp portret, bijna te scherp... geen haartje en porie blijft ongezien van deze karakteristieke kop.</p>
	<p>Plaats 5 fotograaf Rosette Peeters</p> <p>Wat gebeurt hier? een ontmoeting tussen drie mannen, waarvan twee duidelijk orthodoxe joden zijn. Apart is het verschil tussen de reusachtige man in pak en de twee kleine oude mannen. De plek lijkt wel de entree van een herinneringsplek WO 2, ook hier zie je de mist een extra vervreemding toevoegen. Een plek in het bos, ver buiten de stad, een grote parkeerplaats met auto's, wat is hier allemaal ooit gebeurd? Wat gaan deze mensen hier herdenken? je kunt de boodschap van de fotograaf zelf verder invullen. Een krachtig beeld.</p>

Deze weergave van een straatbeeld in de mist roept vragen op. Is de man die links staat boos op de twee mannen? Ik vraag me ook af wat de fotograaf met dit beeld wil laten zien. Doordat er niet is gewerkt met scherpte-diepte, want de auto's in de achtergrond zijn duidelijk aanwezig, doordat de twee linkse mannen niet vrij staan en de man die we op de rug zien 'vastzit' aan de informatiezuil achter hem, heb ik het idee dat deze foto snel is genomen. Mogelijk omdat de fotograaf de twee heren, die gezien hun kleding waarschijnlijk een Joodse achtergrond hebben, interessant.

Wat hebben deze mannen misdaan? Hoog torent de man uit boven de 2 kleine mannen met hoed. Zijn gezicht en houding beloven niet veel goeds.

Door de mistige omgeving heeft de foto iets troosteloos. Het beeld is verstillend en je vraagt je af wat die mannen daar doen. Door hun kleding zie je dat het over Joodse mannen gaat. Boeiend beeld.

Drie mensen in de mist. Waardoor het gesprek van de drie welhaast meer kracht krijgt. Westerbork, een beladen plek, waar gesproken wordt. Waar de stilte onderdeel van beleving is. Deze foto heeft het allemaal. De vormtaal die in een foto zo essentieel is is erg goed in beeld gebracht. Een sterk en winnend beeld.

Plaats 6 fotograaf Fred Bervoets

Mooi landschap in zwart wit, de lucht is nogal dramatisch aangezet doordat de contrasten flink zijn opgevoerd. Er zit veel diepte in de foto, echt een landschap om in te verdwijnen. ik krijg het gevoel dat het duinen zijn en de zee om de hoek is.

Deze natuurfoto in zwart-wit omzetting is interessant omdat je er verschillende dingen in ziet als je er wat langer naar kijkt. Op de voorgrond vraagt in eerste instantie de ruwe, olopemde, aarde om aandacht. Daar is namelijk best veel van aanwezig op de foto. Maar als je met die lijn meekijkt kom je bij de bomenrij op de heuvel. De strepen in de lucht volgen de bovenrand van de bomen en er wordt een kruis in de lucht gemaakt, waarvan de kruisende lijn links in het begin van de stammen uit komt. Verder is in de achtergrond in de verte een horizon te zien. Staan daar nou windmolens? Contrast met wat de natuur maakt en wat mensen mensen maken.

Een landschapsfoto in zwart-wit waarbij het licht een belangrijk onderwerp is. Het licht in combinatie met het contrast-rijke zwart-wit laat alle takjes, stronken, en structuren zien. Het lijkt een niemandsland, een verstilde omgeving daar aan de kust, met heel in de verte windmolens. De vliegtuigstreep in de lucht laat zien dat er toch een mens was.

De lucht is mooi warrig en tegelijk wordt de fotograaf gegrepen door een zekere rust in dit landschap. Het vertelt een verhaal van wat de natuur te bieden heeft. Dat dit ook treffend kan in zwart-wit bewijst deze foto. De compositielijnen ondersteunen de grootsheid en rust.

Gedeelde plaats 7 fotograaf Hendrik Snijders

Een mooie reisfotografiefoto van een fotograaf die verre reizen maakt. Hier zie je mooi wat een herhaling in beeld doet. De monnik aanbidt het stenen boeddha beeld. De belichting is goed gedaan zacht zonlicht en zachte schaduwen, een sfeervol beeld.

Aardig moment waarop de monnik net zijn gebed of groet zegt voor het boeddha beeld. Het zeer oude beeld staat in contrast met de monnik die een moderne zonnebril op heeft: geloof is van alle tijden en reist door alle tijden.

Een sfeervol beeld van een monnik en Boeddha. De monnik kijkt met respect op naar de grote boeddha. Samen vormen ze een herhaling in het beeld en een mooi diagonale lijn. Extra herhaling en vorm en kleur geeft de muur op de achtergrond. De lijn volgt de vorm van het hoofd van de monnik.

Gedeelde plaats 7 fotograaf Rosette Peeters

Een treinwagon op een doodlopend stukje spoor. Een werkkamp of concentratiekamp, een relict uit de tweede wereldoorlog. De sfeer van verlatenheid, unheimisch, dat zit goed in de foto. De mist versterkt het beeld en die stemming nog meer. De foto is eenvoudig, een leeg landschap, een niet meer in gebruik zijnde rail en een treinwagon, we kunnen de rest van het verhaal zelf invullen en dat doen we dan ook direct.

Deze foto in de mist laat een treinspoor zien vanuit de linker hoek rechts naar boven lopend, waarbij je blik wordt meegenomen en uitkomt bij de treinwagon. Doordat de mist op de achtergrond aanwezig is versterkt dit het beeld van de wagon, hij lijkt bijna weg te rijden en te verdwijnen in de verte. Rechts naast de wagon ligt een voorwerp op de grond, dit oogt een beetje rommelig. Ik vermoed dat deze foto op een herdenkingsplaats van de tweede wereldoorlog is gemaakt.

Een spoorlijn eindigend in de mist. Laat het de duistere geschiedenis zien van deze plek? Er is een mooi invoerende lijn van de spoorlijn, heel lichtjes is een barak te zien in de mist.

Sommige fotobeelden komen heel direct 'binnen'. Westerbork is een beladen begrip voor veel mensen. Deze foto komt ook 'binnen' door de sterke compositie. lijkt het of de lijnen het beeld uitgaan, het blijft toch hangen op het sterke punt. heel goed. De verstilling wordt heel intens versterkt door de haast mystieke mist die aanwezig is. Een perfect ondersteunend beeldelement. misschien moet je hier zeggen 'dit is fotografie puur...!'

Plaats 8 fotograaf Hendrik Snijders

Deze foto wil elke fotograaf maken, die the big five gaat zien en vastleggen. Een moeder en een kalf, mooi dichtbij te halen met de telelens, Je vermoedt dat het oorspronkelijke beeld een beetje gecropt is tot dit vertederende beeld. Ja een lucky shot.

Ik snap dat de fotograaf tijdens zijn of haar vakantie helemaal vertederd was van dit beeld. De moederolifant, haar jong precies onder haar, het lijkt er zelfs op dat ze elkaar met de slurven vasthouden. Voor een natuurfoto die mee doet in een wedstrijd is er echter wel wat op te merken, zoals het groen dat voor beide olifanten te zien is, het licht op de olifanten had ook meer mogen spreken.

Olifantje in het bos... Er is de grote olifant met en flinke hap gras en daaronder de kleine. Ik kan me voorstellen dat je er even stil van bent als je die 2 daar ziet in het wild. Dit beeld zou heel vertederend kunnen zijn, het doet echter niet zo veel met me. Was er meer ingezoomd, of gefocust op de kleine en de slurf van moeder, dan zie je de grote poten van moeder en de kleine slurf die de grote pakt.

Zeldzaam beeld van moeder die haar kind bij de hand neemt, als je een olifant bent, dan zie je dit mooie plaatje. Een vertederend beeld omdat het zo zeldzaam is. Heel scherp, je ziet de zorgen in de ogen van de moeder. Precies op het goed emoment genomen.